

innan man förvandlas till en påse nötter

Men nu är jag på banan igen

ja, nu är jag på banan igen

det var tufft ett tag, när allt kom slag i slag

men nu är jag på banan igen.

Det nya jag hör, alla känner sig utanför

men det är bara fången som är inne

På varje skitig krog, i varje vacker skog

hittade jag rätt först när jag hittat vilse

Nya saker är på gång, är vår och fågelsång

och nu lämnar jag det skräpet i moll

ibland har man tur, lyckan ligger på lur

och stegen tycks nu gå åt rätt håll

För nu är jag på banan igen

ja, nu är jag på banan igen

det var tufft ett tag, när allt kom slag i slag

men nu är jag på banan igen.

2.En fin blondin

Nej, detta är ingen drift med blondiner.... Snarare tvärt om...

C F C
Ja, det hände härom dan, att jag åkte in till stan

A7 D7 G

hade sett en bilannons i nån reklam

C F C

och på bilens huv, satt en kvinna som va ljuv

G7 C

det var en riktigt lättklädd blondin

C C7

En blondin, en blondin, hon var vacker hon var fin

F C G C

och hon hade sexig min, men på köpet fick jag inte nån blondin

Så jag köpte denna bil, fast det knappast var min stil

mest för att tjejen hon var fin

Men när jag körde ut, så insåg jag till slut

att på köpet följde inte nån blondin

En blondin, en blondin, hon var vacker hon var fin

och hon hade sexig min, men på köpet fick jag inte nån blondin

Jag blev pantad jag blev såld, och dom fick mig i sitt våld

jag kom hem med en traktor, och en såg

en ny dator, arton skor och en tröja alltför stor

men de såldes med hjälp av en blondin

En blondin, en blondin, hon var vacker hon var fin

och hon hade sexig min, men på köpet fick jag inte nån blondin

Man blir lurad titt och tätt och på allehanda sätt

så nu är jag lite skeptisk till allt

som de vill att jag ska ha, varje natt och varje dag

där man luras med hjälp av en blondin

En blondin, en blondin, hon var vacker hon var fin

och hon hade sexig min, men på köpet fick jag inte nån blondin

3. På enkel biljett

A D A
Nu sitter vi i solen vid stranden

 D A
och tittar ut mot stora blåa hav

Bm E
ritar en figur här i sanden

 E7 A
och pratar om allt som blev av
 F#m Bm

Så talar vi länge om all glädje

E E7 A
det andra har vi redan berört
F#m Bm
det fina, kan jag ändå medge
E A
är svårare än det som nött och stört

Och livet som en kort och vacker resa
Det sägs nåt om enkel biljett
glädjeämnen kan vara glesa
det är lätt att missa allt man gett
Så står man kastad in i varat
med förlägna rosor på sin kind
och frågor som ingen har besvarat
när man sliter med en öppen grind

Mellanspel: F#m, Bm, E, A, F#m, Bm, E, A

Havet fylls av toppar och dalar
så är det kanske med allting stort
solen skiner ner och behagar
på figuren i sanden som vi gjort
Nu fylkas folket på stranden
det finns så mycket att se
barnet gläds åt snäckan i handen
och allt som livet har att ge

4. Konst

(eller: att göra det man kan är väl ingen konst)

På tomten har jag en bilvraksinstallation
som en metafor om vår civilisation
Men Kommunen kom och sa helt fräckt och kort
"den där skiten måste du vid vite plocka bort"

Då blev jag lite sur och gick till staden på promenad
då fick jag se något märkligt som gjorde mig både ledsen och glad

C G G7
 De lejon som förr fanns här runtomkring
 F C G
 Har ersatts med inget och mest ingenting
 F Dm C G
 La la la la la la la la
 Dm C G
 Så tar vi ett glas för vår döende clown
 C G G7
 Kan någon hjälpa mig minnas mitt namn?
 F C G
 Så tar vi ett glas för vår döende clown

Och gumman som spådde med kort i sin hand
 Har lämnat oss här för ett varmare land
 Den tama loppan och hans domptör
 Har lämnat in nu som lopporna gör
 La la la la la la la la
 Så tar vi ett glas för vår döende clown

Lindansarn föll och bröt sina ben
 Elefanten har rymt ifrån strålkastarens sken
 Vår cirkus är tom nu förutom en narr
 ensam på scen med sin spruckna gitarr
 La la la la la la la la
 Så tar vi ett glas för vår döende clown
 Kan någon hjälpa mig minnas mitt namn?
 Så tar vi ett glas för vår döende clown

6. Det går an

*Texten är baserad på C.J.L Almkvist:s bok med samma namn, skriven under 1830-talet och med huvudfiguren **Sara Videbeck**, som numera är en central gestalt i Lidköping där hon även står staty nere vid älva.*

Em G
 Det var glasmästarens dotter vid Vänerns strand
 D Em
 där viden och bäcken gett hennes namn
 G
 Som Gud henne skapat hon ville förbli
 D Em

det var en ung kvinna, så stark och så fri

Bm G

Den man som vill skära i glas, det är sant

D Em

den mannen han måste ha diamant

G

Och vill du så vill jag så har vi varann

D Em

men frihet består, om det går an

Mellanspel: C G D/F# Em

Det var glasmästarens dotter som kastat den ring

som hennes moder var fjättrad omkring

Det som är heligt, det som är djupt

låt allt det ljusa ha kvar sitt ljus

Aldrig om annan vill jag ha någon makt

och ingen över mig, det har jag sagt

Så visst vill jag ha dig, jag vill och jag kan

men bara om du tycker att det går an

Och aftonen stupar mot Lidans älv

och Albert ser ner och ser på sig själv

och allt som han trodde var visst och så sannt

det kommer aldrig att bli likadant

Och att man är lästa, så kan det bli

att man ändock är stadgad men ändå fri

Och till sin förvåning likväl hann fann

svaret på frågan om det går an

Em G

Så han reste sig sakta och sa ingenting

D Em

men talade gjorde hela hans kropp

Em G D Em

Det går an, det går an, det går betydligt mera än an

C G

Han reste sig upp och han visade klart
D Em
det går an, det går mera än an

7. Som en sommarbris

Donovan: Catch the wind, en ganska rak översättning

I minuternas kyla av

tveksamhet, är allt jag vet

Att jag vill vara i din trygga varma famn

Att få vara nära dig, och ta din hand, vid havets sand

Fast du flyr undan som en sommarbris

Som solen sakta sjunker ner,

Och gömmer sig, bort från mig

Ser jag ännu dina mörka ögons sken

Så står jag ännu här,

än en gång, med min sång

Fast du flyr undan som en sommarbris

F Em
Deedee dee dee, dee dee deedee

F D7
Dee dee deedee, dee dee deedee

G G/E G/F G/E
Dee de deeee

Bara regnets milda smekning

är det jag får, som mig når

Och när jag sökte fanns du inte kvar

En plats helt nära dig

I din famn, är min hamn

Fa Fast du flyr undan som en sommarbris

Fast du flyr undan som en sommarbris

Begrav mig stående när jag dör
jag har levat mitt liv med en krökt rygg
Begrav mig stående när jag dör
ingenstans har jag fått vara trygg
jagad och hånad som en främling
fast jag alltid funnits i era liv
det är först i döden jag inte stör
så begrav mig stående när jag dör

Med alla dörrar stängda
får man gå in en annan väg
min frihet har alltid varit skör
så begrav mig stående när jag dör

9. Låt kärleken sluta dina ögon

C Fmaj7, C, Fmaj7, C
I nattens starka längtan i silver
C Fmaj7, C, Fmaj7, C
I dagen stora tvekan av guld
F C
I månens ljus eller solsken
D7 G
Och allt för kärlekens skull

C G Am, Em
Låt kärleken sluta dina ögon
F G7 C
Låt kyssarna forma din mun
F G7 C, E7, Am
Låt vindarna fara, låt timmarna gå
D G
Låt kärleken göra dig stum

Och låter vi förändringen vindar

Blåsa oss ur vår givna kurs
Försvinner poeternas lindar
Och vi fylls utav hunger och törst

C G Am, Em
Låt kärleken sluta dina ögon
F G7 C
Låt kyssarna forma din mun
F G7 C, E7, Am
Låt vindarna fara, låt timmarna gå
D G
Låt kärleken göra dig stum

Mellanspel: Em, C, Em, D7, G

Jag vill resa dit där kylan aldrig varit
Där inlandsisen aldrig dragit fram
Och hur långt vi ändå farit
Så kommer vi tillbaka till varann

C G Am, Em
Låt kärleken sluta dina ögon
F G7 C
Låt kyssarna forma din mun
F G7 C, E7, Am
Låt vindarna fara, låt timmarna gå
D G
Låt kärleken göra dig stum

Mellanspel: Em, C, Em, D7, G

10. Begravningsvisa

Faktisk framsjungen på en begravning

C Dm

Varje stjärna är dömd att falla

Dm/F A7

Varje glöd måste falna ut

F C

Varje kedja kommer att brista

D7 G

Varje resa har ett slut

Varje liv tycks ha sin mening

Varje tystnad har sin sorg

Alla människor har sin begränsning

Varje natt har ett öde torg

F Em

Så har tiden kommit, så har blomman vissnat

F Em

Så blev det dags att gå

F Em

Lämnat och gått, eller farit någonstans

Dm7 G7 C

Men finns kvar här ändå

Var och en har nog sin vandring

och går längs sin egen stig

Var och en har sina hinder

och var och en söker sin frid

I försoning och skira drömmar

i pauser och uppehåll

så skiljs alla våra vägar

men fortsätter åt samma håll

Så har tiden kommit, så har blomman vissnat

Så blev det dags att gå

Lämnat och gått, eller farit någonstans

men kvar här ändå

Så flyg du lilla fjäril

medan du ännu kan

som blomman på ängen och våren
är alla en del av varann

11. Höstbetraktelse

G Am D7 G
Nu kurar vi skymning på vårt eget vis
Em C D7 G
brasan är tänd och svampen är klar
 Am D7 G
fullmånen lyser på skimrande dis
Em C D7 G
natten var kall men dagen blev rar
H7 Em
Dagarna mörkna och dagarna bleks
 C D7 G
med vindvisan skriven på var rad
H7 Em
de kyliga orden i vindsångens text
 C D7 G G,C,G,C,D/F#,C, G
vänder nu höstens gula blad

Och polarn gör en sång om kärlek nu igen
den blir nog lika bitter som det vi hört förut
den kommer nog att handla om en förlorad vän
och det som kallas kärlek och har tagit slut
Man tar det man får och man får det man ger
i kärlek, i vänskap och hat
Man får det man ger och man ger det man fått
av sin fiende, vän och kamrat

Nu kommer de okyssta kyssarnas tid
i vindar och väsen med jungfrulig snö
och vi kryper in i höstkvällens frid
lagar efter läge, nån gång ska vi dö
För stjäls man från jorden så uppstår en skuld
som måste betalas igen

Så skylldes vi på; Vi behövde allt guld
tills timman blivit alltför sen

12. Botulf

Botulf är den enda, såvitt känt, som dömts, och bränts på bål, i landet för kätteri. Troligen var han inte alls emot varken kyrkan eller religionen men däremot vägrade han acceptera att oblaten, bokstavligen, var en del av Kristus kropp (utifrån logiken att då skulle den vara uppäten för länge sedan).

Am G Am
År 13 och 11 så dömdes Botulf till bål
C G Am
För de orden han yttrat mot prästerskapets mål
Dm Am
Efter 700 år så minns vi dig än
Dm E
Som en tänkare, kättare eller en vän
Am G Am
Du stod där och gav dom mera än de tål
F Em
Nej, "Kristi lekamen är inte detsamma som bröd"
F C
De orden blev kättarens död
G Am G, Am, E, Am
De orden blev kättarens död

"Allt som förtärs måste väl ändå ta slut
De saker vi ser är kanske som de ser ut"
Sa Botulf, med risk för att offra sitt liv
Mot bålet så tog han då modigt ett kliv
Det många tänkte var det han som sjöng ut
Nej, "Kristi lekamen är inte detsamma som bröd"
De orden blev kättarens död
De orden blev kättarens död

"Jag har sagt som det är och så må det förbli
Och den elden som brinner, den drar snart förbi"
Sa Botulf, den mannen som stod för sitt ord
Och rätt ska vara rätt, är större än mod
Trots sju år av bot, under prästernas raseri

Nej, "Kristi lekamen är inte detsamma som bröd"

De orden blev kättarens död

De orden blev kättarens död

13. Från Luossas bittra kyla

När Visans Vänner i Mariestad skulle ha en liten Dan Andersson-kväll hamnade jag i bryderi och totade ihop denna lilla visa "i Dan Anderssons anda"

Intro: A, Am, A, Am

Am Dm7 G7 E Dm7 G7 C E7, Am

Från Luossas bittra kyla, från milors sura rök, och lika långt från armod och nöd

Dm7 G7 C Am Dm7 G7 C

från finnmarken i söder, och vidderna i norr, och sliten för ett magert dagligt bröd

E E7 Am7 Dm7 G7 E

Går drömmarna och längtan i spelemannens ton, i hans visa och hans melodi

F G C Am Dm7 G7 C

Så ser han nu det vänaste som man kan se, i strängarnas toner går han fri

E E7 Am7 Dm7 G7 E

Han svävar över mossbacken silvervita tun, över vidder över berg över dalar

Dm7 G7 C Am Dm7 G7 C A, Am, A,

Am

till syner och hans längtan, till paradisetts port, till varma blomsterprydda salar

Am Dm7 G7 E Dm7 G7 C E7, Am

Hemma i sitt armod lider allmogen svårt, präglade av slit och ständig möda

Dm7 G7 C Am Dm7 G7 C

vid svarta milor, på torp, vid fattighusets gård, i hårda kampen för en torftig föda

Mellanspel

E E7 Am7 Dm7 G7 E

Då går drömmarna och längtan, i fiolsträngars ton, med stråken som ett trollspö av guld

Dm7 G7 C Am Dm7 G7 C

i de vackraste skira avlägsna land, och kvittade är alla själars skuld

14. En vandringens man

Trad: Donegal Danny. Sv övers: Edwards/Törngren

C F C G

Jag minns än den dagen han kom in, en vinterdag i snö och vind

C C/B Am Dm G
en storväxt man både tård och grå, med fåror mot hans nötta kind
C F C G
han stod ensam i baren med sin öl och med en stirrande blick
C C/B Am Dm G7
”en öl och värme som vi har, är nåt jag önskar alla fick!”

C F C
R: Så en skål för de som ä döda nu
G
de vänner jag hade en gång
C F C
och en skål för de som är döda nu
G C C/B Am C G C
för Rickard för Paul och för John, min vän, för Rickard för Paul och för John

Och med en röst som var bruten o svag, lyssna nu på min sång
hur en havets man blev en vandrare o aldrig mera lukta tång
vi låg ute en vecka och fiskade hårt, många sjömil från strand
men havets grymhet besegrade mig, nu lämnar jag aldrig land

En regnig natt när det blåste svårt, vi lastade våra nät och garn
vi var fem kamrater som for iväg, mina vänner sedan vi var barn
vi var hårda män som fiskade och hade livet på sjön
men aldrig att jag anade, den natten blev slutet på vår dröm

R

Och stormen röt och den slet i vår båt, alla gör det de kan
vi fick slåss mot varje vrålande våg, vi kämpade man bredvid man
Och havet reste sig i sin makt, och vågorna piskades opp
havets grymhet sänkte oss, vi kämpade med vårt sista hopp

Vi krossades mot en klippa i sjön, viktig blev var sekund
så vi hoppade i och bad till vår Gud om hjälp i denna nödens stund
när solens första strålar kom, jag släpa min kropp upp till slut
och jag skrek o jag svor o jag lovade att aldrig mera segla ut

R

Ända sen den dan är jag vandringsman och minnet aldrig försvann
den hemska natt när de drunknade, såg vi länge länge på varann
jag vandrar ifrån by till by, och regnet tär mot min kind
jag hör skrik och rop ifrån vännerna som ekar i varje vind